

Sygn. akt III CNP 37/11

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Wojskowego Biura Emerytalnego
w K.
przeciwko J. M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 stycznia 2012 r.,
na skutek skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 15 października 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku pozwany J. M. wskazał, że zaskarża w całości prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 października 2009 r. i stwierdził między innymi, że zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących pozwanemu środków prawnych nie było i nie jest możliwe, gdyż od powyższego wyroku nie przysługiwał i aktualnie również nie przysługuje środek zaskarżenia, bowiem wartość przedmiotu zaskarżenia była niższa niż 50 000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie należy stwierdzić, że pozwany nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu wskazanego wyroku Sądu drugiej instancji w tej części, w jakiej Sąd Okręgowy uwzględniając jego apelację zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji i obniżył zasądzoną od J. M. na rzecz Skarbu Państwa - Wojskowego Biura Emerytalnego w K. kwotę 50 588,88 zł do kwoty 46 668,24 zł, a zatem niedopuszczalne było zaskarżenie wyroku Sądu Okręgowego w całości.

Jednakże ta wadliwość, która prowadziłaby do częściowego odrzucenia skargi (w części obejmującej wyrok uwzględniający apelację), o tyle nie ma istotnego znaczenia, że skarga podlega odrzuceniu w całości, jako nie spełniająca wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Przepis ten przewiduje między innymi konieczność wykazania w skardze, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, wymaga to przedstawienia w odpowiednim wywodzie prawnym argumentów wykazujących w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości, że nie istniała i nie istnieje możliwość wzruszenia zaskarżonego wyroku w drodze wszystkich innych przewidzianych prawem środków. Nie jest zatem wystarczające wykazanie, że od orzeczenia nie przysługiwała i nie przysługuje skarga kasacyjna, konieczne jest przeprowadzenie wyczerpującego wyводу prawnego wykazującego niedopuszczalność w sprawie

lub nieskuteczność także wszystkich innych środków takich jak między innymi skarga o wznowienie postępowania oraz inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu jego wykonalności (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, z dnia 24 lipca 2008 r. I CNP 50/08, z dnia 23 stycznia 2009 r. I NCP 108/08 i z dnia 3 czerwca 2011 r. II CNP 14/11, niepubl.).

Z uwagi na to, że rozpoznawana skarga nie zawiera żadnego wyводу wykazującego brak możliwości wzruszenia zaskarżonego wyroku w drodze innych, poza skargą kasacyjną, środków prawnych, Sąd Najwyższy orzekł o jej odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.